

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1224/2538

บริษัท เจริญ แสง พาณิชย์ (1959) จำกัด กับพวกโจทก์ บริษัท ฤทธิ์ชัยคอร์ปอเรชั่น จำกัด กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 99,
พ.ร.บ.การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 มาตรา 16

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า บริษัทโจทก์ที่ 1 เป็นนิติบุคคลโจทก์ที่ 2 มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญกระทำการแทนโจทก์ที่ 1 จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันลักใบตราส่งของโจทก์ที่ 1 เพื่อนำไปรับสินค้าที่มากับเรือแล้วปลอมแปลงเอกสารสิทธิต่าง ๆ ของโจทก์ทั้งสอง โดยแก้ไขชื่อผู้รับสินค้าจากโจทก์ที่ 1 เป็นจำเลยที่ 1 อันเป็นความเท็จแล้วแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทยและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรเป็นเหตุให้จำเลยทั้งสองได้ไปชิง สินค้าดังกล่าวของโจทก์ทั้งสอง เป็นคำฟ้องที่ฟังได้ว่าผู้รับสินค้าตามใบตราส่งคือโจทก์ที่ 1 แต่ผู้เดียวโจทก์ที่ 2 มิใช่เจ้าของสินค้าตามใบตราส่งหรือร่วมเป็นเจ้าของสินค้าตามใบตราส่ง ทั้งโจทก์ที่ 2 ฟ้องในฐานะผู้แทนของโจทก์ที่ 1 มิใช่ฟ้องในฐานะส่วนตัว เมื่อโจทก์ที่ 1ถอนฟ้องคดีนี้แล้ว โจทก์ที่ 2 จึงไม่ใช่เป็นผู้ที่ได้รับ ความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาฐานใดฐานหนึ่งตามคำฟ้องที่จะถือได้ว่าโจทก์ที่ 2 เป็นผู้เสียหายในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสอง

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนตามกฎหมายประเภทบริษัทจำกัด โจทก์ที่ 2 มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตรากระทำการแทนโจทก์ที่ 1 จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนประเภทบริษัทจำกัด มีจำเลยที่ 2 เป็นกรรมการผู้จัดการมีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกับกรรมการอื่นและประทับตรากระทำการแทนจำเลยที่ 1 นอกจากนี้ยังเป็นผู้จัดการทั่วไป และผู้รับมอบอำนาจของโจทก์ที่ 1 ด้วยระหว่างวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 5 มิถุนายน 2534 จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันลักหรือใช้ จ้าง วานผู้อื่นลักลอบเอาใบตราส่งสินค้าเลขที่ KKKLU 325105385ของโจทก์ที่ 1 ซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ทั้งสองไปโดยทุจริตเพื่อนำไปรับสินค้าที่มากับเรือรีพัลส์ เบย์ วี.บี 34เที่ยววันที่ 3 มกราคม 2534 แล้วเบียดบังเอาสินค้าเป็นของตนโดยทุจริต ในการรับสินค้าดังกล่าว จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันปลอมใบตราส่งสินค้า คำร้องขอแก้ไขบัญชีสินค้า หนังสือโอนกรรมสิทธิ์สินค้า ใบกำกับสินค้า ใบรายการบรรจุหีบห่อ และใบขนสินค้าขาเข้ากับแบบแสดงรายการสินค้า หลังจากนั้นจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันนำใบตราส่งสินค้าและคำร้องขอแก้ไขบัญชีสินค้าที่ปลอมขึ้นมาไปหลอกลวงบริษัทคาวาซากิไทย จำกัด ตัวแทนผู้ขนส่งสินค้าให้มอบใบปล่อยสินค้าแก่จำเลยทั้งสองกับพวกและแก้ไขชื่อผู้รับตราส่งสินค้ากับแก้ไขชื่อคู่สัญญาตามใบตราส่งสินค้าจากชื่อโจทก์ที่ 1เป็นชื่อจำเลยที่ 1 แทน ต่อมาจำเลยทั้งสองกับพวกได้ร่วมกันหรือใช้ จ้างวานผู้อื่นแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทยและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร โดยแสดงใบปล่อยสินค้าและเอกสารต่าง ๆ ที่ทำปลอมขึ้นดังกล่าวเพื่อขอรับสินค้าจากเจ้าพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทยและเพื่อให้เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรยินยอมให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ผ่านพิธีการศุลกากรและชำระภาษีอากร

ในนามของจำเลยที่ 1 ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์สินค้า และเป็นผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าว
เจ้าพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทยและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรหลงเชื่อจึงมอบสินค้าให้แก่
จำเลยทั้งสองกับพวกและยอมให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ผ่านพิธีการศุลกากรดังกล่าวได้ การกระทำของ
จำเลยทั้งสองกับพวกเป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองผู้ถือหุ้นของโจทก์ที่ 1 บริษัทวาซาคีไทย จำกัด
กรมศุลกากรและผู้อื่นเสียหาย ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334, 335(7)(11),
188, 264, 265, 268, 137, 83, 90, 91 พระราชบัญญัติศุลกากรพ.ศ. 2469 มาตรา 99
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยพ.ศ. 2494 มาตรา 16 ระหว่างได้สวนมูลฟ้อง โจทก์ที่ 1
โดย นายสุขชัย จิตต์กุลและนางสาวลัดดาวัลย์ จิตต์กุล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์
ที่ 1 ซึ่งได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยทั้งสองและขอถอนนายศักดิ์
เวชประสิทธิ์นายคณศ เขมฤกษ์อำพล ออกจากการเป็นทนายความของโจทก์ที่ 1 ศาลชั้นต้น
อนุญาตตามขอ และให้จำหน่ายคดีสำหรับโจทก์ที่ 1 ออกจากสารบบความ ส่วนคดีสำหรับโจทก์ที่ 2
ศาลชั้นต้นงดได้สวนมูลฟ้องแล้ววินิจฉัยว่า โจทก์ที่ 2 มิใช่ผู้เสียหาย ไม่มีอำนาจฟ้องพิพากษา
ยกฟ้องโจทก์ที่ 2 อุทธรณ์โจทก์ทั้งสอง นายศักดิ์ เวชประสิทธิ์ และนายคณศ เขมฤกษ์อำพล
อุทธรณ์คำสั่งที่อนุญาตให้ถอนฟ้องและถอนทนายความโจทก์ที่ 1 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ที่
2 ฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาโจทก์ทั้งสอง
นายศักดิ์ เวชประสิทธิ์ และนายคณศ เขมฤกษ์อำพล ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "เห็นว่า ฎีกาของ
โจทก์ที่ 2 ฉบับลงวันที่ 25 มีนาคม 2537 ซึ่งโจทก์ที่ 2 ได้รับอนุญาตให้ฎีกาได้นั้นโจทก์ทั้งสอง
บรรยายคำฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 เป็นนิติบุคคล โจทก์ที่ 2 มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญ
กระทำการแทนโจทก์ที่ 1 จำเลยทั้งสองกับพวกร่วมกันลักใบตราส่งเลขที่เคเคแอลยู
325105385 ของโจทก์ที่ 1 เพื่อนำไปรับสินค้าที่มากับเรือรีฟส์ เบย์ วี.บี 34 เมื่อวันที่ 3 มกราคม
2534 แล้วปลอมแปลงเอกสารสิทธิต่าง ๆ ของโจทก์ทั้งสองโดยแก้ไขชื่อผู้รับสินค้าจากโจทก์ที่ 1 เป็น
จำเลยที่ 1 อันเป็นความเท็จแล้วแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน
การทำเรือแห่งประเทศไทยและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรเป็นเหตุให้จำเลยทั้งสองได้ไปชิงสินค้า
ดังกล่าวของโจทก์ทั้งสอง การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองเสียหาย เป็นคำฟ้อง
ที่ฟังได้ว่าผู้รับสินค้าตามใบตราส่งคือโจทก์ที่ 1 แต่ผู้เดียว โจทก์ที่ 2 มิใช่เจ้าของสินค้าตามใบตราส่ง
หรือร่วมกันเป็นเจ้าของสินค้าตามใบตราส่งแต่อย่างใด ทั้งโจทก์ที่ 2 ฟ้องในฐานะผู้แทนของโจทก์ที่
1 มิใช่ฟ้องในฐานะส่วนตัว เมื่อโจทก์ที่ 1 ถอนฟ้องคดีนี้แล้ว โจทก์ที่ 2 จึงมิใช่ผู้ที่ได้รับ
ความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาฐานใดฐานหนึ่งตามคำฟ้องที่จะถือได้ว่าโจทก์ที่ 2 เป็น
ผู้เสียหายในคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโจทก์ที่ 2 ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลย
ทั้งสอง ฎีกาโจทก์ที่ 2 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน สำหรับโจทก์ที่ 2 และยกฎีกาของโจทก์ทั้งสองนาย
ศักดิ์ เวชประสิทธิ์ และนายคณศ เขมฤกษ์อำพล

องค์คณะ

ปราโมทย์ ขพานนท์ · อูระ หวังอ้อมกลาง · เสริม บุญทรงสันติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1224/2538>